

3. காவிரிக் கரை நாகரிகம்

1. காவிரியாறு

இலக்கியத்தில் காவிரி

மணிமேகலை

காவிரியாறு குடகு நாட்டில் தோன்றுகின்றது; மைசூர் நாடு, கொங்கு நாடு, சோழ நாடு ஆகிய நாடுகளில் பாய்ந்து வளம் பெருக்குகின்றது. காவிரியாறு சோழ நாட்டில் பல கிளையாறுகளை உண்டாக்கிக்கொண்டு அந்நாட்டை வளம் மிக்க நாடாகச் செய்துள்ளது. எங்கு நோக்கினும் ஆறுகள், வாய்க்கால்கள், நீர்நிலைகள் என்று கூறும் அளவில் சோழ நாடு இருத்தல் காவிரியாற்றுப் பாய்ச்சலினால்தான் என்பது அறியத் தகும். பல நாடுகளின் வழியாகப் பாய்ந்து வந்தாலும், சோழநாடே அதனால் முழு நன்மையைப் பெறுவதால், 'காவிரி சோழ நாட்டுக்கே தனி உரிமை உடையது' என்று புலவர் காவிரியாற்றினைப் போற்றினார். மணிமேகலை ஆசிரியராகிய சீத்தலைச் சாத்தனார் காவிரியாற்றினை,

பாடல்சால் சிறப்பில் பரதத்து ஓங்கிய
கோடரச் செங்கோல் சோழர்தம் குலக்கொடி

என்று பாராட்டியுள்ளார்.

சிலப்பதிகாரம்

காலம் அறிந்து அமுதூட்டி மக்களை மகிழ்விக்கும் தாய்போலக் காவிரியாறு, பயிர் விளையும் காலம் அறிந்து தன் வளம் சுரந்து காக்கின்றது என்பதைச் சிலப்பதிகார ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள்,

வாழி அவன்தன் வளநாடு மகவாய் வளர்க்கும்

தாயாகி

ஊழி உய்க்கும் பேருதவி ஒழியாய் வாழி காவேரி

என்று கூறி விளக்கியுள்ளார். காவிரியாறு அளிக்கும் வளங்களைக் காண்போம்:

'காவிரியில் புதுப்புனல் பெருக்கெடுத்துப் பாய்வதால் உழவர்கள் பெரு மகிழ்வுடன் பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபடு

கின்றனர். மதகுகளின் வழியே நீர் ஓசையுடன் பாய்ந்தோடுகி
 நீர்ப் பெருக்கின் மிகுதியால் கரைகள் உடைகின்றன. அத
 காவிரி நீர் பேரிரைச்சலுடன் ஒருபுறம் ஓடுகின்றது. நம்பிய
 நங்கையரும் புதுப்புனலாடி ஆரவாரிக்கின்றனர். இவ்வண்
 பலவகை ஒலிகள் ஒன்றாகக் கலந்து ஆர்ப்பக் காவிரி அன்
 நடந்து வருகின்றாள்.' இந்த அழகிய காட்சியினை ஒரு பாட
 ஓவியமாக்கி அளிக்கின்றார் ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள்:

உழவர் ஓதை; மதகு ஓதை;
 உடைநீர் ஓதை; தண்பதங்குகள்
 விழவர் ஓதை சிறந்தார்ப்ப
 நடந்தாய் வாழி காவேரி.

பொருநராற்றுப்படை

காவிரியின் வற்றாத வளம் பொருநராற்றுப்படை என்னு
 நூலில் பின்வருமாறு பேசப்படுகின்றது:

'கோடை வெப்பத்தின் மிகுதியால் மரம் செடி கொடிக
 கருகினாலும், மேகம் கடலில் நீரை முகக்க மறப்பினும், மன
 வளமில்லாது பெரியதொரு பஞ்சமே ஏற்படினும், காவிரி தன்வள
 சுரத்தலில் தவறாது. காவிரியின் வளத்தால் சோழ நாட்டி
 வயல்வளம் சிறந்துள்ளது; உழவர்கள் செம்மையாகத் தங்க
 கடமைகளை முடித்து நெல்லை மலையெனக் குவிக்கின்றார்கள்
 அவர்தம் இல்லங்களில் உள்ள நெற்குதிர்கள் நெல் நிரம்ப
 உள்ளன. இவ்வாறு சோழ நாட்டில் காவிரியின் அருளால் ஒரு வேல
 ஆயிரம் கலமாக விளைகின்றது.'

தனிப்பாடல்

காவிரியாற்றினை விளக்கவல்ல தனிப்பாடல் ஒன்றும்
 நமக்குக் கிடைத்துள்ளது. 'ஆறு' என்ற பெயர் காவிரியையே
 குறிக்கும் சிறப்புப் பெயராக அமைகின்றது என்றும், காவிரி
 பாய்வதால் செல்வவளம் மிக்கு விளங்கும் சோழநாடே 'நாடு'
 எனப்படும் என்றும், அத்துணைச் சிறப்பையுடைய காவிரி நாட்டை
 ஆள்பவனே 'வேந்தன்' எனப்படுவான் என்றும் அத்தனிப்பாடல்
 பேசுகின்றது:

தண்ணீரும் காவிரி
 மண்ணும்

காவிரியின் தோற்றமும் போக்கும்

புலவர் பலரால் புகழப்பட்டதும் வற்றாத வளம் கொழிப்பதும் ஆகிய காவிரியாறு சையமலை (பிருமகிரி) என்னும் குன்றிலிருந்து தான் தோன்றுகின்றது. சையமலை குடகு நாட்டில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உள்ள ஒரு குன்று. காவிரியாறு தோன்றியதிலிருந்து இந்நாள் வரையும் சையமலையில் நீரூற்றுத் தடைப் படாமல் சுரந்த வண்ணம் உள்ளது. இந்த இடைவிடாச் சுரப்புத் தான் காவிரியாற்றுக்கு 'உயிர் ஆறு' என்னும் புகழை அளித்துள்ளது.

குடகு நாட்டு மக்கள் காவிரி தோன்றும் இடத்தில் முப்பது அடி சதுரமான குளம் ஒன்று அமைத்துள்ளனர். அக்குளத்தில் எப்பொழுதும் இரண்டரை அடி ஆழமே நீர் நிறைந்திருக்கும். இதற்குத் தலைக்காவிரி என்பது பெயர். இஃது இங்கிருந்து புறப்பட்டு 475 கல் சென்று கடலிற் கலக்கின்றது.

கிருஷ்ணராஜ சாகரம்

தலைக்காவிரியிலிருந்து புறப்படும் காவிரி காடுகளையும், மலைகளையும் கடந்து, மைசூர் நாட்டிற் புகுந்து, பல சிற்றாறுகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு வளர்ச்சிபெற்றுக் கிருஷ்ணராஜ சாகரம் என்னும் பெயருடன் பெரிய நீர்த்தேக்கமாய் அமைகிறது. இது மைசூர் நாட்டின் வளத்துக்குக் காரணமாய் அமைந்துள்ளது. இதன் மறுமுனையில்தான் கண்ணம்பாடி அணை கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த இடத்தில் பிருந்தாவனம் என்னும் அழகிய பூங்கா அமைந்துள்ளது.

கண்ணம்பாடி அணையால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட காவிரி மிக்க விரைவுடன் கிழக்கு நோக்கிப் பாய்கின்றது. இடை யிடையே சிறிய தீவுகளையும் தன் நெறியில் ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளது. அத்தீவுகளில் பெரியது சீரங்கப் பட்டணம் என்பது.

சிவசமுத்திர அருவி

தன் வழியில் பல துணையாறுகளைப் பெற்றுச் செல்லும் காவிரி, சிவசமுத்திரம் என்னும் இடத்தில் இரு கிளைகளாகப் பிரிந்து விடுகிறது. மேற்கில் உள்ள அருவி 'ககனசுகி' எனப்படும். கிழக்கில் உள்ளது 'பார்சுகி' எனப்படும். இவ்விரண்டும் மூன்று கல் தொலைவு ஓடுகின்றன; பின்னர் 250 அடி ஆழத்தில் அருவிகளாய் வீழ்ந்து வடகிழக்குப்பகுதியில் ஒன்று கூடுகின்றன. இவ்வருவிகளின் நீரைக் கொண்டு மின்சாரம் தயாரிக்கப் படுகிறது. பின்னர் காவிரி குறுகிய மலைக்குடைவின் வழியே ஓடுகின்றது. இங்குப்

4. வையைக் கரை நாகரிகம்

1. வையையாறு

இலக்கியத்தில் வையை

வையையாறு வடபாண்டி நாட்டுக்கு உயிர்நாடி. இவ்வாறே தென்பாண்டி நாட்டுக்குப் பொருநையாறு உயிர் நாடியாகும். காவிரியாறு தமிழிலக்கியங்களில் பேசப்பட்டிருந்தல் போலவே இவ்விரண்டு யாறுகளும் பாராட்டப் பட்டுள்ளன. வையையாறு பற்றிய விவரங்களைப் பரிபாடல், சிலப்பதிகாரம், திருவிளையாடற் புராணம் இவற்றில் விரிவாகக் காணலாம்; வையைக் கரையில் உள்ள திருப்புவணம் என்னும் சிவத்தலம் பற்றிய நூல்களிலும் காணலாம். ஈண்டு எடுத்துக் காட்டாகப் பரிபாடலில் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகளுட் சிலவற்றைக் காண்போம்:

‘மேகங்கள் கடல் நீரை உண்டு வானத்திற் சென்று மழையாகப் பொழிகின்றன. அங்ஙனம் மலைமீது விழும் நீர் மலையின் மாசினைக் கழுவுவதுபோல மலையின் எல்லாப் பக்கங்களிலும் சென்று நிலத்தை அடைகிறது. இங்ஙனம் மலையிலிருந்து விழும் நீர் பல கால்களாக ஓடி வையை என்னும் உருவத்தை அடைகின்றது. வையையாற்று நீர், பகைவர் நாட்டை நோக்கிச் செல்லும் பாண்டியர் படை ஆரவாரத்தோடு போவது போலப் பேரிரைச்சலோடு செல்கின்றது. இங்ஙனம் பெருக்கோடு செல்கின்ற ஆறு, தன் போக்கிலுள்ள பலவகை மரங்களை வேரோடு சாய்த்துக் கொண்டு செல்கிறது; கணவன்மீது சிறு கோபம் கொண்ட மனைவி அவனைக் கடந்து நீங்குவது போலத் தன் போக்கிலுள்ள அணைகளை முறித்துக்கொண்டு போகின்றது. உடலில் பூசப்பெறும் பலவகை மணப் பொருள்கள் உடலுக்கு மணம் தருதல் போல ஆற்றில் அடித்துச் செல்லப்பெற்ற பலவகை மணமலர்கள் ஆற்று நீருக்கு நல்ல மணத்தை நல்குகின்றன.

‘வெள்ளம் வருவதற்கு முன் சிறு பெண்கள் மணலில் பாவை செய்தும் சிற்றில் அமைத்தும் விளையாடிக்கொண்டிருந்தனர். வெள்ளம் வந்துவிட்டதால் பாவையும் சிற்றிலும் அழிந்துபட்டனவே என்று அச்சிறுமிகள் கண்ணீர் விட்டு அழுகின்றனர். ஊரைக் கடல் சுற்றுவது போலச் சிற்றார்களை வையையின் வெள்ளம் சூழ்ந்து கொள்கிறது; மற்றொருபால் நாற்றங்கால் வண்டலிட்டு மேடாகின்றது; பிறிதோரிடத்தில் வயல்கள் வெள்ளத்தில் மூழ்குகின்றன.

'கரையை அடுத்துள்ள சிற்றூர் மக்களும் பேரூர் மக்களும் மகிழ்வோடு வையை நீரை வரவேற்கின்றனர். சிலர் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் தாம் அணிந்த அணிகளோடு நீர் விளையாட்டை விரும்பி நீராடுகின்றனர். விரைந்து செல்லும் வையை நீர் அங்ஙனம் நீராடும் மகளிருடைய கைவளையல்களையும், தலைக் கோலத்தையும், பிற அணிகளையும் கவர்ந்து செல்கின்றது. மகளிர் ஒருவர்மீது ஒருவர் நீர் இறைத்து ஆடுதலால் அவர்கள் கண்கள் சிவக்கின்றன. சில நீர்த் துறைகளில் அரங்க ஏறிய தலைக்கோல் மகளிரும் பாணரும் ஆடலைத் தொடங்குகின்றனர். அப்பொழுது உண்டாகும் இசைக் கருவிகளின் முழக்கமும் கரைமோதி இழியும் ஆற்று நீரின் ஒலியும் ஒன்று சேர்ந்து பேரோசை எழுப்புகின்றன.

'பீடுமிக்க மாட மதுரையை அணைத்தாற்போல அமைந்துள்ள வையையாற்றுப் பகுதியில் வெள்ளம் பெருகுகின்றது. அரசியல் அலுவலாளர் பறை அறைந்து கரைக்காவலரை அழைக்கின்றனர். வையையின் புதுப்புனலில் நீராட விரும்பி மதுரை மாநகரத்தார் ஆற்றை நோக்கி அணியணியாகச் செல்கின்றனர்; எருது பூட்டப்பெற்ற வண்டியில் சிலர் போகின்றனர்; சிலர் குதிரைகள்மீதும், சிலர் பெண் யானைகள்மீதும் செல்கின்றனர். சிலர் பல்லக்கிற் போகின்றனர்.

'நீராடி மகிழ்ந்த செல்வர் வையை வாய்த்தும் அறிகுறியாகப் பொன்னாற் செய்த மீன், நண்டு, இறால் இவற்றை வெள்ளத்தில் போட்டு மகிழ்கின்றனர். ஆடவர் வாழைத் தண்டின் உதவியால் நீர்மேல் தாவிச் செல்கின்றனர்; ஒரு சிலர் ஓடத்தில் ஏறி ஆற்றுப் போக்கில் போகின்றனர். இவ்வாறு ஆடவரும் பெண்டிரும் தத்தம் மனம்போல நீரில் விளையாடு கின்றனர்.

'வறுமையால் வாடுகின்ற புலவரது ஏற்ற கை நிறையப் பொன்னைச் சொரிந்த பாண்டியனைப் போலவே வையை வயலின்கண் பொன்னைப் பரப்புகின்றது. வையைக்கு இவ்வியல்பு என்றும் இருப்பதாகுக! இசைக்கு உரிமையுடைய பாணரும் கூத்தரும் வையை ஏத்தித் தொழுவாராகுக! என்றும் மக்களை இன்புறுத்தும் பண்பும், காக்கும் இயல்பும் வையையிடம் நிலைபெறுவனவாகுக!' என்று நீராடி மகிழ்ந்த மைந்தரும் மகளிரும் வையைக்கு வாழ்த்துக் கூறுகின்றனர்.

வையையின் தோற்றமும் போக்கும்

மதுரை மாவட்டத்தின் மேற்குப் பகுதியில் கொடைக்கானல் தாலுகாவும் அதற்குத் தெற்கில் பெரியகுளம் தாலுகாவும்

அமைந்துள்ளன. கொடைக்கானல் தாலுகா மலைகள் நிரம்பியது. அம்மலைகளின் தொகுப்புப் பழனி மலைத்தொடர் எனப்படும். பெரியகுளம் தாலுகாவில் மேற்கு மலைத்தொடர் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் பரவியிருக்கின்றது. கிழக்குப் பகுதி மலைத்தொடர்க்கு வருஷ நாடு- ஆண்டிப்பட்டி மலைத்தொடர் என்பது பெயர்; மேற்குப் பகுதி மலைத் தொடர்க்கு 'மேற்கு மலைத் தொடர்' என்ற பழம் பெயரே இருந்துவருகிறது.

பழனி மலைத்தொடரில் ஆறுகள்

பழனி மலைத்தொடரில் பன்றியாறு (வராக நதி), மஞ்சளாறு, பாம்பாறு, அய்யம்பாளையம் ஆறு என்பன தோன்றித் தெற்குநோக்கிப் பாய்கின்றன. இவற்றுள் பன்றியாறு பெரியகுளம் என்னும் நகரின் வழியாய்ப் பாய்ந்து பாம்பாற்றில் கலக்கிறது. இங்ஙனம் பன்றியாறு கலக்கப்பெற்ற பாம்பாறு தென்கிழக்காகப் பாய்கிறது. மஞ்சளாறு என்பது வத்தலக்குண்டு வழியாகத் தெற்கு நோக்கிப் பாய்ந்து, அய்யம்பாளையம் ஆற்றில் கலந்து விடுகிறது. இங்ஙனம் மஞ்சளாறு கலக்கப்பெற்ற அய்யம்பாளையம் ஆறு தெற்கு நோக்கிப் பாய்கின்றது.

வையை ஆறு

வருஷ நாடு ஆண்டிப்பட்டி மலைத்தொடர் வானளாவிய மரங்களைக் கொண்ட காடுகள் செறிந்தது; கொடிய விலங்குகளைக் கொண்டது. மக்கள் வாழ்வதற்குத் தகுதியற்றது. இவ்வருஷ நாடு- ஆண்டிப்பட்டி மலைத்தொடரே வையையின் தோற்றுவாய். இதன் பள்ளத்தாக்கிலேயே பல சிற்றாறுகள் வையையில் வந்து கலக்கின்றன. வையை அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டு வடக்கு நோக்கிப் பாய்கின்றது.

வீரவனாறு- சுருளியாறு

மேற்கு மலைத் தொடருக்கும் வருஷநாடு- ஆண்டிப்பட்டி மலைத்தொடருக்கும் இடையில் அமைந்துள்ள நிலப்பகுதி கம்பம் பள்ளத்தாக்கு எனப்படும். இப்பள்ளத்தாக்கின் தென்மேற்குக் கோடியில் மேற்கு மலைத்தொடரும் வருஷநாடு- ஆண்டிப்பட்டி மலைத்தொடரும் ஒன்று சேருகின்றன. மேற்கு மலைத்தொடரின் தென்மேற்குப் பகுதியில் பெய்யும் மழை நீர் கம்பம் பள்ளத்தாக்கில் வீரவனாறு என்னும் பெயருடன் பாய்கிறது. அவ்யாறு, கம்பம் பள்ளத்தாக்கில் உள்ள வருஷநாடு- ஆண்டிப்பட்டி மலைத் தொடரின் தென்கோடிப் பகுதியிலிருந்து தோன்றி வடக்கு நோக்கிப் பாயும் சுருளியாற்றில் கலக்கிறது.

மாணிக்க வாசகர் பிறந்து வளர்ந்த திருவாதவூர் பற்றிய புராணம், அவர் பெரிதும் விரும்பி வழிபட்ட திருவுத்தர கோசமங்கை பற்றிய புராணம் என்பன உள்ளத்தை உருக்கும் நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்ட புராணங்கள். இவை அவ்வத்தலங்களின் அமைப்பு, மக்கள் பழக்க வழக்கங்கள், ஆடை அணிகள், நாகரிகம், பண்பாடு முதலியனவற்றை நன்கு அறிவிப்பனவாகும்.

5. கலைச்சிறப்பு

கட்டடக்கலை

வையை பாயப் பெற்ற பாண்டிய நாட்டில் நாகரிகக் கலைகளான கட்டடக்கலை, ஓவியக்கலை, சிற்பக் கலை, இசைக் கலை, நடனக் கலை, நாடகக் கலை என்பன நன்கு வளர்ந்தன. சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த பாண்டியர் காலத்திலேயே நகர அமைப்பு, அரண் மனை அமைப்பு, கோவில் அமைப்பு, மாளிகை அமைப்பு முதலியவற்றைத் தமிழர் நன்கறிந்திருந்தனர் என்று சங்க நூல்கள் கூறுகின்றன. மதுரையில் உள்ள மீனாட்சியம்மன் கோவில், கோபுரங்கள், அகன்ற மண்டபங்கள், உயர்ந்த விமானங்கள், நீண்டு அகன்ற திருச் சுற்றுக்கள், இவ்வாறே திருமலை நாயக்கர் மகால், மதுரைப் புது மண்டபம், அழகர் கோவில் முதலியனவும் பாண்டியர், நாயக்கர் காலக் கட்டடக் கலைத் திறமை நன்கு விளக்கவல்லவாகும். இரண்டாம் வளர்ச்சி கொண்டதாய்

மலைகளிலிருந்தும் குன்றுகளிலிருந்தும் கற்களை வேண்டியவாறு வெட்டி, எவ்வித இயந்திர சாதனமும் இல்லாத அக்காலத்தில் அவற்றைக் கொண்டுவந்து, மிக உயர்ந்த மண்டபங்களாகவும் திருச் சுற்றுக்களாகவும், சுவர்களாகவும் எழுப்பினர் எனின், அவற்றை எழுப்பிய கட்டடக்கலை அறிஞரது திறனை எவ்வாறு பாராட்டுவது! பல நூறு அடி உயரமுள்ள கோபுரங்கள் அமைத்தல் எளிதான செயலா? இவற்றைக் கட்டி முடிக்க நம் முன்னோர் எவ்வளவு முயற்சியை மேற்கொண்டனர் என்பதை அமைதியாக எண்ணிப் பார்த்தால்தான் அவர்தம் கலையார்வத்தை நாம் நன்கறிய முடியும்.

ஓவியக் கலை

ஓவியக்கலை சிற்பக் கலைக்கு முற்பட்டது. ஓவியம் வரைந்து கொண்ட பின்னரே சிற்ப வேலை தொடக்கமாகும். இக்கலை பண்டைக் காலத்திலேயே சிறப்புற்றிருந்தது. மதுரையை அடுத்த திருப்பரங்குன்றம் கோவிலில் இருந்த மண்டபச் சுவர்களில் புராண இதிகாச நிகழ்ச்சிகளைக் குறிக்கும் ஓவியங்களும் கடவுளரைக் குறிக்கும் ஓவியங்களும் தீட்டப் பெற்றிருந்தன என்று பரிபாடல் பகர்கின்றது. பிற்காலப் பாண்டியர் சிற்பங்கள் இன்று காணக்கூடவில்லை. ஆனால் பாண்டியருக்குப் பின் இந்நாட்டை ஆண்ட நாயக்கர் கால ஓவியங்கள் மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோவிலில் கண்டு களிக்கத்தக்க முறையில் தீட்டப்பட்டுள்ளன. அவை சிவ பெருமானுடைய அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களைத் தெளிவாகத் தெரிவிக்கும் முறையில் அமைந்துள்ளன. அவற்றைக் கொண்டு நாயக்கர் கால உடைச் சிறப்பு, அணிச் சிறப்பு, கூந்தல் ஒப்பனை முதலியவற்றை நன்கு அறியலாம்.

சிற்பக் கலை

மண்ணாலும் மரத்தாலும் உலோகங்களாலும் கல்லாலும் உருவங்களை அமைத்தல் சிற்பக் கலை எனப்படும். ஒவ்வொரு கோவில் கோபுரத்திலும் நிறைந்துள்ள உருவங்கள் சுதையாற் செய்யப்பட்டவை. 'ஓவ்வோர் உருவத்திலும் அதன் அமைப்பு, உடை, அணிகள், இன்ன பிறவும் விளக்கமாகத் தெரியும்படி அமைந்துள்ள வேலைப்பாடு எண்ணி மகிழ்த்தக்கது. இத்தகைய அமைப்பையே மரத்தில் செய்து காட்டுவது பெரிதும் போற்றத் தகுவதன்றோ? ஒவ்வொரு மரத்தேரிலும் உள்ள இத்தகைய மர வேலைப்பாட்டைக் கண்டுமனம் மகிழலாம். இம்மியவும் பிழை படாது செய்யப்பட்டுள்ள மர வேலையின் மாண்பு எண்ணிக்

களிக்கத் தகும். ஒவ்வொரு கோவிலிலும் உள்ள செம்பு, பித்தளை உருவச் சிலைகள் கண்டு களிக்கத்தக்கவை. அவை அக்கலையில் வல்ல பெருமக்களால் செய்யப் பெற்றவை; கண்ணையும் கருத்தையும் ஈர்ப்பவை.

கற்களில் உருவங்களை அமைத்தல் மிக அரிய கலையாகும். ஒவ்வொரு கோவில் தூணிலும் தாமரைப் பூ, அழகிய உருவங்கள் முதலானவற்றைக் கட்டி ரூபத்தைக் காணலாம். தூணோடு இணைந்தாற் போலப் பல அடி உயரமுள்ள உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ள சிற்ப வேலைப்பாடு விழிகட்கு விருந்தூட்டுவதாகும். மதுரை ஆயிரங் கால் மண்டபத்திலுள்ள குறவன் குறத்தி சிற்பங்கள் மிக நுண்ணிய வேலைப்பாடு கொண்டவை. குறவனது உடற்கட்டுக் கம்பீரமானது; மார்பு அகன்று காணப்படுகிறது; அவன் அணிந்துள்ள அணிகள் பலவாகும். அவனுடைய உடலமைப்பும் முகத்தோற்றமும் அவனது உடல் உழைப்பை நன்கு உணர்த்துகின்றன.

குறத்தியின் சிற்பம் கவனிக்கத் தக்கது. அவள் நான்கு குழந்தைகளைப் பெற்றவள்; ஒரு குழந்தை அவள் கையைப் பிடித்துக்கொண்டுள்ளது. மற்றொன்று அவள் முதுகின்மீது இருக்கின்றது. வேறொன்று கூடையில் இருக்கின்றது. நான்காம் குழந்தை அவளது மார்பில் கட்டப்பட்டுள்ள துணியில் படுத்திருக்கிறது. குழந்தை இருக்கும் கூடை மிக நுண்ணிய வேலைப்பாட்டுடன் காட்சியளிக்கிறது.

இத்தகைய தூண் சிற்பங்களேயன்றித் தனி உருவச் சிற்பங்கள் பல பாண்டிய நாட்டுக் கோவில்களில் உள்ளன. மதுரை மீனாட்சியம்மை கோவிலில் உள்ள இரத்தியின் சிலை, பிச்சாடனர் சிலை முதலியன கண்டு களிக்கத் தக்கவை. ஒவ்வொரு சிற்பத்திலும் ஆடை அணிகள் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளமை, சிற்ப வேலையின் நுட்பத்தை வெள்ளிடை மலைபோல் விளக்குவதாகும். இவற்றை அமைத்த பெருமக்களின் கலையார்வத்தையும் கலைப் புலமையையும் எவ்வாறு பாராட்டவல்லோம்!

இசைக்கலை

பாண்டிய நாட்டுக் கோவில்களில் சைவத் திருமுறைகளும் திருவாய் மொழியும் இசைவாணரால் நன்கு பாடப் பெற்றன என்பதைப் பல கல்வெட்டுக்களால் அறிகின்றோம். பாணபத்திரன் பாண்டியன் அவைக் களத்தில் இசையரசனாக விளங்கினான்.